

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (muudetud komisjoni 30. novembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1251/2011) artiklit 26 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi piirkondliku üksuse õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis nõuavad töövõtjalt ja nende alltöövõtjalt, et nad kinnitaksid kirjalikus kinnituses, mis tuleb nende pakkumusele lisada, et nad maksavad hanke esemeks olevaid töid teostavatele töötajatele neis õigusnormides kehtestatud miinimumtöötasu.
2. Direktiivi 2004/18 (muudetud määrusega nr 1251/2011) artiklit 26 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi piirkondliku üksuse õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis näevad ette selliste pakkujate ja nende alltöövõtjate hankemenetlusest kõrvaldamise, kes keelduvad kinnitamast kirjalikus kinnituses, mis tuleb nende pakkumusele lisada, et nad maksavad hanke esemeks olevaid töid teostavatele töötajatele neis õigusnormides kehtestatud miinimumtöötasu.

⁽¹⁾ ELT C 175, 10.6.2014.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 12. novembri 2015. aasta otsus – Suurbritannia ja Põhja-Iiri
Ühendkuningriik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-121/14) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu —
Ühishuviprojektid, mis on seotud liikmesriigi territooriumiga — Nimetatud liikmesriigi heakskiit —
Raudteekaubaveo koridori pikendamine — Õiguslik alus — ETL artikkel 171 ja artikli 172 teine lõik)

(2016/C 016/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: M. Holt ja L. Christie, keda abistas barrister D. J. Rhee)

Kostjad: Euroopa Parlament (esindajad: A. Troupiotis ja M. Sammut), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: Z. Kupčová ja E. Chatziioakeimidou)

Kostjate toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Samnadda ja J. Hottiaux)

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 135, 5.5.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 12. novembri 2015. aasta otsus (Helsingin hovioikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Valev Visnapuu versus Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Kohtuasi C-198/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ETL artiklid 34 ja 110 — Direktiiv 94/62/EÜ — Artikli 1 lõige 1, artikkel 7 ja artikkel 15 — Alkohoolsete jookide kaugmüük ja transport teisest liikmesriigist — Joogipakendimaks — Maksuvabastus pakendi tagatisraha ja tagasivõtmise süsteemis osalemise korral — ETL artiklid 34, 36 ja 37 — Alkohoolsete jookide jaemüügiloo nõue — Alkohoolsete jookide jaemüügi monopol — Õigustatus — Tervisekaitse)

(2016/C 016/08)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hovioikeus

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Valev Visnapuu

Vastustajad: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Resolutsioon

1. ETL artiklit 110 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta artikli 1 lõiget 1, artiklit 7 ja artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused nagu põhikohtuasjas kõne all olevad õigusnormid, mis kehtestavad joogipakendimaksu, kuid näevad ette maksuvabastuse, kui pakendid on hõlmatud toimiva tagastusskeemiga.
2. ETL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused nagu põhikohtuasjas kõne all olevad liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt peab teises liikmesriigis asutatud müüjal olema jaemüügiluba alkohoolsete jookide impordiks esimeses liikmesriigis elavatele tarbijatele jaemüügi eesmärgil, kui müüja veab need joogid ise kohale või laseb seda teha kolmandal isikul, tingimusel et need õigusnormid on taotletud eesmärgi, antud juhul rahvatervise ja avaliku korra kaitsmise eesmärgi saavutamiseks sobivad ja seda eesmärki ei saa vähemalt sama tulemuslikult saavutada vähem piiravate meetmetega ning need õigusnormid ei kujuta endast suvalise diskrimineerimise vahendit ega liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiramist, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 201, 30.6.2014.